

TOESPRAAK TOT DE JONGEREN

Heilige JOHANNES PAULUS II, ter gelegenheid van zijn apostolische reis
naar Parijs en Lisieux (30 mei – 2 juni 1980)

Parijs, zondag 1 juni 1980

3. De mens is *een lichamelijk wezen*. Deze zeer eenvoudige bewering is beladen met grote gevolgen. Hoe materieel het lichaam ook is, het is geen object zoals andere objecten. Het is allereerst iemand, in de zin dat het een manifestatie is van de persoon, een middel om aanwezig te zijn bij anderen, van communicatie, van uiterst gevarieerde expressie. Het lichaam is een woord, een taal. Wat een wonder en wat een risico tegelijk!

Jonge mannen en vrouwen, heb groot respect voor je lichaam en dat van anderen! Zodat je lichaam ten dienste staat van je innerlijke zelf! Mogen je gebaren, je uiterlijk altijd de weerspiegeling zijn van je ziel! Lichaamsverering? Nee, nooit! Minachting voor het lichaam? Niet meer. Controle over het lichaam! Ja! Transfiguratie van het lichaam! Des te meer!

Je bewondert vaak deze prachtige transparantie van de ziel bij veel mannen en vrouwen bij de dagelijkse uitvoering van hun menselijke taken. Denk aan de student of atleet die al hun fysieke energie ten dienste stelt van hun respectieve ideaal. Denk aan de mama en papa wier gezicht over hun kind gebogen zo diep de geneugten van het vader- en moederschap ademt. Denk aan de muzikant of acteur die zich geïdentificeert met de auteurs ze tot leven brengen. Zie hoe

de trappist of de kartuizer, de karmeliet of de arme claris radicaal overgegeven is aan contemplatie en God laat doorschijnen.

Ik wens echt dat jullie de uitdaging van deze tijd aangaan en allen kampioenen worden van christelijke lichaamsbeheersing. Sport, goed begrepen en vandaag herboren buiten de wereld van professionals, is een zeer goede aanvulling.

Dit meesterschap is doorslaggevend voor de integratie van seksualiteit in je leven als jongeren en volwassenen. Het is moeilijk om in deze tijd over seksualiteit te praten, gekenmerkt door een opwinding die niet zonder uitleg is, maar die er is en helaas wordt bevorderd door een echte uitbuiting van het seksuele instinct.

Jonge mensen [...], de vereniging van lichamen is altijd de sterkste taal geweest tussen twee wezens. En daarom vereist een dergelijke taal, die het heilige mysterie van man en vrouw raakt, dat we nooit de gebaren van liefde uitvoeren zonder dat de voorwaarden voor een totale en definitieve aanvaarding van de verantwoordelijkheid voor de ander zijn verzekerd, en dat deze verbintenis in het openbaar in het huwelijk wordt aangegaan. Jongeren [...], behoud of herontdek een gezonde visie op lichamelijke waarden! Denk meer na over Christus, de

Verlosser van de mens! Hij is het vleesgeworden Woord dat zoveel kunstenaars met realisme hebben geschilderd om ons duidelijk te maken dat Hij alles van de menselijke natuur heeft aangenomen, inclusief seksualiteit, door het in kuisheid te sublimeren.

4. *De geest* is het oorspronkelijke gegeven dat de mens fundamenteel onderscheidt van de dieren en dat hem de macht geeft om het universum te beheersen. Ik kan het niet laten om [de] onvergelykbare Franse schrijver Pascal te citeren: “De mens is maar een riet, de zwakste van de natuur; maar het is een denkend riet. Het hele universum moet zich niet bewapenen om het te verpletteren...; maar toen het universum hem verpletterde, zou de mens zelfs nobeler zijn dan dat wat hem doodt, omdat hij weet dat hij sterft; en het voordeel dat het universum op hem heeft, weet het universum niet. Al onze waardigheid bestaat daarom uit het denken...; laten we daarom goed nadenken” [1].

Aldus sprekend over de geest, bedoel ik de geest die in staat is te begrijpen, te willen, lief te hebben. Hierdoor is de mens werkelijk mens. Bescherm kost wat het kost het heilige domein van de geest in jullie en om jullie heen! Jullie weten dat er in de huidige wereld helaas nog steeds totalitaire systemen zijn die de geest verlammen, de integriteit en de identiteit van de mens ernstig ondermijnen door hem terug te brengen tot de staat van een object, een machine, door het ontnemen van zijn innerlijke kracht en zijn uitbarstingen van vrijheid en liefde. Jullie weten ook dat er economische systemen zijn die, hoewel ze opscheppen over hun formidabele industriële expansie, tegelijkertijd de degradatie, de ontbinding van de mens versterken.

Zelfs de massamedia, die zouden moeten bijdragen tot de integrale ontwikkeling van de mens en tot hun wederzijdse verrijking in een groeiend broederschap, veroorzaken een

gehamer en zelfs een betovering van intelligenties en verbeeldingskracht die de gezondheid van de geest, het oordeel en het hart schaden, en het vermogen van de mens verstoren om te onderscheiden wat goed en wat slecht is. Ja, welke zin hebben zelfs zeer genereuze sociale en politieke hervormingen als de geest, die ook het bewustzijn is, zijn helderheid en kracht verliest?

Praktisch, in deze wereld zoals die is en die je niet moet ontvluchten, moeten jullie steeds meer leren om te reflecteren, te denken! De studies die je doet, zouden een bevoorrecht moment moeten zijn om te leren over het leven van de geest. Ontmasker slogans, valse waarden, luchtspiegelingen, doodlopende wegen! Ik wens je de geest van meditatie, van innerlijkheid. Ieder van jullie moet, op jullie eigen niveau, het primaat van de geest bevorderen en zelfs helpen de eer te herstellen van dat wat eeuwigheid meer waard is dan de toekomst. Door zo te leven, gelovigen of niet-gelovigen, ben je heel dicht bij God. God is Geest!

5. Je bent ook waard wat *je hart* waard is. De hele geschiedenis van de mensheid is de geschiedenis van de behoefte om te beminnen en bemind te worden. Dit einde van de eeuw - vooral in regio's met een versnelde sociale evolutie - maakt het moeilijker om gezonde affectiviteit om tot bloei te laten te komen. Dit is ongetwijfeld de reden waarom veel jongeren en ouderen de sfeer van kleine groepen zoeken om te ontsnappen aan anonimiteit en soms angst, om hun diepe roeping tot interpersoonlijke relaties te herontdekken. Volgens sommige reclames, zou onze tijd zelfs verliefd zijn op wat je doping voor het hart zou kunnen noemen.

Het is op dit gebied, net als het vorige, belangrijk om helder te zien. Wat de mensen ook ervan maken, het hart - symbool van vriendschap en liefde - heeft ook zijn

normen, zijn ethiek. Ruimte maken voor het hart in de harmonieuze constructie van je persoonlijkheid heeft niets te maken met overgevoeligheid of sentimentaliteit. Het hart is de opening van het hele wezen voor het bestaan van anderen, het vermogen om ze in te schatten, om ze te begrijpen. Een dergelijke gevoeligheid, wisselend en diep, maakt iemand kwetsbaar. Dit is de reden waarom sommigen in de verleiding komen om er vanaf te komen door zichzelf te verharderen.

Liefhebben is dus eigenlijk jezelf aan anderen geven. Liefde is verre van een instinctieve neiging, maar een bewuste beslissing van de wil om anderen de hand te reiken. Om *werkelijk lief* te kunnen hebben, moet men zich van veel dingen losmaken en vooral van zichzelf, vrijelijk geven, tot het einde toe liefhebben. Deze zelfbeschikking - een werk van lange adem - is uitputtend en opwindend. Het is een bron van evenwicht. Het is het geheim van geluk.

Jonge mensen [...], kijk vaker naar Jezus Christus! Hij is de Man die het meest liefhad, en het meest bewust, het meest vrijwillig, het meest onbaatzuchtig! Mediteer over de nalatenschap van Christus: "Er is geen groter bewijs van liefde dan je leven te geven voor degenen van wie je houdt". Denk na over de Man van God, de man met het doorboorde hart! Wees niet bang! Jezus kwam niet om liefde te veroordelen, maar om liefde te bevrijden van haar dubbelzinnigheden en vervalsingen. Hij is het inderdaad, die het hart van Zacheüs, van de Samaritaanse vrouw, heeft veranderd en die vandaag de dag nog steeds over de hele wereld soortgelijke

bekeringen uitvoert. Het lijkt me dat Christus vanavond tot jullie fluistert: "Geef mij je hart! ... ik zal het zuiveren, ik zal het versterken, ik zal het richten op iedereen die het nodig heeft: naar je eigen gezin, naar je school- of universitaire gemeenschap, naar je sociale omgeving, naar de onbeminden, naar de buitenlanders [...], naar de bewoners in de hele wereld die niet genoeg hebben om te leven en zich te ontwikkelen, naar de kleinste mensen. Liefde vraagt om delen!"

Jongeren [...], het is nu meer dan ooit de tijd om hand in hand te werken voor de beschaving van de liefde, om de uitdrukking te gebruiken die mijn grote voorganger Paulus VI dierbaar is. Wat een gigantisch project! Wat een spannende taak!

Wat betreft het hart, de liefde, heb ik nog een bekentenis om met jullie te delen. Ik geloof met al mijn kracht dat velen van jullie in staat zijn om de totale overgave van al jullie liefdeskrachten voor Christus en jullie broeders op het spel te zetten. Jullie begrijpen heel goed dat ik het heb over de roeping tot het priesterschap en het religieuze leven. Jullie steden en dorpen [...] wachten op predikanten met brandend hart om het evangelie te verkondigen, de eucharistie te vieren, zondaars te verzoenen met God en met hun broeders. Ze verwachten ook vrouwen die radicaal toegewijd zijn aan de dienst van christelijke gemeenschappen en hun menselijke en spirituele behoeften. Je mogelijke reactie op deze oproep sluit goed aan bij Jezus' laatste vraag aan Petrus: "Houd je van mij?"

[1] Pascal, *Pensées*, n. 347.

[2] Saint Jean Paul II, *Redemptor Hominis*, 13.